

HUIS VESALE: OP HET LEVENSRITME VAN DE SENIOREN

🕒 July 20, 2018 👤 ActualCare 🏠 Woonzorgcentra

Gelegen in het hartje van de Belgische hoofdstad biedt rust- en verzorgingstehuis Vesale een bijzondere opvang en begeleiding voor mensen met Alzheimer of een aanverwante aandoening. Alles wordt er in het werk gesteld om ze zich thuis te laten voelen.

“We zijn hier bij de inwoner”, zegt Jean-Claude Deplechin, adjunct-directeur van Huis Vesale. “We zijn niet bij de resident of de patiënt, maar bij de inwoner. En onze medewerkers werken bij die inwoner.” Dat vertolkt precies de filosofie in het laatste rust- en verzorgingstehuis (RVT) van het OCMW van Brussel-Stad, dat opgestart werd in maart 2017. Het project wil innoverend zijn, zowel op vlak van de aangeboden zorgen en diensten als op het gebied van infrastructuur.

Een aangepaste architectuur

Het concept ontstond uit een bevlogen overleg in het begin van de jaren 2000. “Het OCMW van Brussel, dat toen al vijf RVT’s telde, maakte een stand van zaken op om te bepalen welk type residenten binnen de verschillende instellingen opgevangen werden”, legt nursing directrice Martine Fory uit. “En wat bleek? Dat 40% van de populatie leed aan de ziekte van Alzheimer of een aanverwante aandoening. Uit die vaststelling is het idee gegroeid om een huis te stichten dat zich specialiseert in de opvang van die personen.” En toen het gebouw aan de Cellebroersstraat 45 vrij kwam, werden de aanpassingswerken gestart met het oog op de specifieke verbouwing voor dat doelpubliek.

Tot 128 inwoners

Het pas verbouwde en gerenoveerde gebouw telt zeven verdiepingen. De eerste zes bieden elk onderdak aan een leefeenheid die 20 inwoners kan huisvesten (verspreid over 3 dubbele en 14 eenpersoonskamers). De zes verdiepingen beschikken over een grote leefruimte, keuken, ontspanningsruimte en wellness-badkamer.

De zevende verdieping biedt nog acht extra kamers en een grote cafetaria met een openluchtterras, fitnesszaal, kapsalon, stadsmoestuin en kinderspeelruimte. “Op de zevende verdieping hebben wij in werkelijkheid negen kamers, waarvan de laatste een logeerkamer is”, geeft Fory nog mee. “Die kamer kan echter verplaatst worden, in die zin dat ze identiek is aan alle andere kamers. Beeld je een inwoner op de tweede verdieping in die zich niet erg goed voelt en van wie de familie niet in de buurt woont. Als er op dat moment een kamer vrij is op de tweede verdieping, zal die familie ze mogen gebruiken.”

Gepersonaliseerde kamers

De bedrijfspolitik van het huis wil dat elke nieuwkomer uit de beschikbare kamers zijn of haar woonruimte kiest. “Onze inwoners worden niet van de ene naar de andere eenheid verplaatst naargelang van hun gezondheidstoestand. Elke eenheid is multifunctioneel en tenzij iemand zelf van kamer wenst te

veranderen tijdens zijn verblijf, verbinden wij ons ertoe dat hij of zij dezelfde kamer zal mogen behouden tot het einde."

Architecturaal merken we op dat het enige verschil tussen de verdiepingen aan de liften te zien is. "Om de inwoner te helpen zich te oriënteren in het gebouw, hebben we de liften 'herkenbaar' gemaakt met behulp van multisensoriële elementen. Zo hangt er in elke lifthal een themaschilderij dat een aanraakgedeelte heeft en dat een parfum verspreidt en muziek afspeelt die aan het thema gelinkt zijn."

Een open leefgebied

Huis Vesale wil open zijn voor zijn inwoners, wat betekent dat ze vrij naar wens moeten kunnen rondlopen. Behalve de hoofdingang wordt er geen enkele deur in de instelling ooit gesloten. "Ze mogen zich op de zeven verdiepingen vrij verplaatsen", verduidelijkt Fory. "Als een inwoner met een kamer op de tweede verdieping de dag op de zevende verdieping wil doorbrengen, dan brengen wij de maaltijd voor die persoon daar naartoe. Bij ons wordt geen bedwinging gebruikt. Vanuit diezelfde optiek hebben onze bedden ook geen staven aan de zijkant. Wij houden eraan om een sfeer te scheppen zoals thuis." Jean-Claude Deplechin onderstreept de vrijheid van de inwoner waar het huis zo prat op gaat: "We werken zelfs met open kantoren. Als een inwoner naast de directeur of een ander lid van het directiecomité wil gaan zitten, dan is er de vrijheid om dat te doen."

Maaltijden afgewerkt binnen de eenheid

De maaltijden worden niet op borden geserveerd, zoals in ziekenhuizen. De voeding komt in bulk aan in de ingerichte keukens, waar ze afgewerkt wordt in functie van eenieders smaak. De gerechten worden aangeboden op eigen servies van het Huis Vesale, dat de inwoners ter beschikking krijgen. "De maaltijden worden in de mate van het mogelijke gepersonaliseerd en opgediend op het tijdstip waarop de inwoner wenst te eten", vervolgt Deplechin. "Zowel voor de maaltijden als voor het opstaan of het toiletgebruik hanteren wij zeer ruime en flexibele tijdsbestekken om zo goed mogelijk het levensritme van de inwoner te respecteren."

Ook voor wat de bezoeken betreft, heeft Huis Vesale een comfortabele oplossing bedacht. "Strikt afgebakende bezoeken kunnen families ontmoedigen om even aan het (ziek)bed van hun geliefde te komen zitten. Daarom hebben wij beslist om helemaal geen bezoeken meer toe te passen", zegt Fory. "Dat er geen bezoeken zijn, doet veel stress verdwijnen. De families komen wanneer ze kunnen. En we stellen vast dat dit een ingrijpende invloed heeft op het bezoekersaantal."

Personeel in burgerkledij

De opvang en omkadering van de inwoners wordt verzekerd door 120 medewerkers ofwel 90 voltijdse equivalenten. De werkkledij van het dagpersoneel bestaat uit een bruine of taupekleurige broek en polo's in verschillende kleuren. De nachtkledij bestaat uit een geruite broek en een polo met kraag. "Om in de spirit zoals thuis te blijven, draagt ons personeel geen wit uniform, maar een klassieke stadstenu", licht Fory toe. "En om de hiërarchie uit te gommen, gebruiken wij verder geen bepaalde kleur per functie. Elk lid van het team mag de kleur van de polo zelf kiezen en krijgt zijn voornaam op de polo geborduurd." Dat initiatief maakt dat de inwoner zich meer op zijn gemak voelt ten overstaan van zijn gesprekspartners. En voor het verzorgend personeel betekent de afwezigheid van zichtbare herkenningstekens dat de

samenwerking meer sereen verloopt. "Deze aanpak toont meer waardering voor het hele personeel, waarvan sommigen zich in het verleden niet gewaardeerd voelden." Enkel de stagiairs gaan anders gekleed en dat doen we alleen maar om te vermijden dat zij in een delicate of oncomfortabele situatie terecht zouden komen ten opzichte van de andere personeelsleden.

Doorlopend activiteiten

Huis Vesale rekent op de aanwezigheid van een bijzonder goed bemand paramedisch team om de inwoners aan te moedigen om deel te nemen aan allerlei dagelijkse activiteiten. "Wij organiseren tal van activiteiten, zowel binnen als buiten het gebouw", merkt Fory op. "En ons zorgteam is overdag aanwezig, maar ook 's avonds en in het weekend, want als onze inwoners ziek zijn, zijn ze dat nu eenmaal niet alleen tussen 8 en 16 uur, maar 24 uur op 24, 7 dagen op 7."